

نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری (مطالعه توصیفی)

نیلوفر یل علی بیگی: کارشناسی ارشد، گروه روان‌شناسی بالینی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
 محترم نعمت طاوسی: دانشیار، گروه روان‌شناسی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (* نویسنده مسئول) nemattavousi@yahoo.com

چکیده

کلیدواژه‌ها

عشق‌پذیری،
 آسیب،
 سبک‌های دلبستگی،
 نظم‌جویی هیجان

زمینه و هدف: عشق‌پذیری بر ماندگاری و اثربخشی روابط نقش به‌سزایی دارد و شناسایی عوامل موثر بر عشق‌پذیری برای پیشگیری از بروز عواقب نامطلوب اهمیت دارد. از این‌رو، این پژوهش با هدف تعیین نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری انجام شد.

روش کار: پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش دانشجویان کارشناسی و کارشناسی‌ارشد مدیریت و حقوق مجتمع ولیعصر دانشگاه آزاد تهران جنوب که در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ مشغول به تحصیل بودند، با روش نمونه‌برداری مرحله‌ای، ۲۵۰ نفر انتخاب شدند و به مقیاس عشق‌پذیری اوبراین و اپستاین، سیاهه دلبستگی بزرگسال بشارت و پرسش‌نامه نظم‌جویی هیجان گراس و جان پاسخ دادند. شرایط ورود به پژوهش عبارت بود از: نداشتن سابقه بیماری روانی، استفاده نکردن از دارو به دلیل بیماری روان‌پزشکی و داشتن رضایت از مشارکت در پژوهش. برای تحلیل داده‌های پژوهش از آزمون همبستگی و تحلیل مسیر استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج این پژوهش نشان داد آسیب‌های دلبستگی (دو سوگرا و اجتنابی) با نظم‌جویی هیجان و عشق‌پذیری رابطه منفی معنادار دارد ($P < 0/001$). همچنین نظم‌جویی هیجان با عشق‌پذیری رابطه مثبت معنادار دارد ($P < 0/001$). نتایج آزمون تحلیل مسیر نیز نشان داد نظم‌جویی هیجان در رابطه آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دو سوگرا) با عشق‌پذیری اثر غیرمستقیم معنادار (نقش واسطه‌ای) دارد ($P < 0/001$) که این یافته‌ها تایید فرضیه پژوهش است.

نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهد با بالا بردن ظرفیت نظم‌جویی هیجان و به‌کارگیری در ست مهارت‌های نظم‌جویی هیجان می‌توان از تاثیر آسیب‌های دلبستگی در ایجاد سطح پایین عشق‌پذیری تا حدودی کاست. همچنین با توجه به نقش به‌سزای عشق‌پذیری بر ماندگاری و اثربخشی روابط و اینکه پژوهش‌های بسیار محدودی در این زمینه انجام شده است، پیشنهاد می‌گردد پژوهش‌های گسترده‌تری به منظور شناخت عوامل تاثیرگذار بر عشق‌پذیری انجام گردد. ارائه خدمات بهداشت روان در قالب جلسات آموزشی با تاکید بر نقش راهبردهای مناسب نظم‌جویی هیجان می‌تواند به کاهش و پیشگیری از آسیب‌های دلبستگی در روابط، با محوریت افزایش عشق‌پذیری و مدیریت هیجان‌ها کمک نماید.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: حامی مالی ندارد.

شیوه استناد به این مقاله:

Yel Ali Beigi N, Nemat Taousi M. The Mediating Role of Emotion Regulation in the Relationship between Attachment Injuries and Lovability (Descriptive study). Razi J Med Sci. 2023(6 Nov);30.122.

*انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با [CC BY-NC-SA 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/) صورت گرفته است.

The Mediating Role of Emotion Regulation in the Relationship between Attachment Injuries and Lovability (Descriptive study)

Niloofer Yel Ali Beigi: MSc, Department of Clinical Psychology, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Mohtaram Nemat Taousi: Associate Professor, Department of Psychology, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran (* Corresponding Author) nemattavousi@yahoo.com

Abstract

Background & Aims: The needs of love and attachment are one of the main characteristics and basic needs of humans from childhood to old age (4). In fact, one of the most important relationships that people create throughout their lives and expect to satisfy their psychological needs and the need to be loved is love. Love can be seen as one of the manifestations of attachment, and attachment styles provide a stable pattern for processing intra-personal and interpersonal relationships in a transformative life, and it is a meaningful predictor for the quality of a person's future relationships and is involved in the growth and preservation of intimacy (31). Considering the basic role of attachment and its importance in various social dimensions, mental and physical health, people who suffer from attachment injuries will experience more problems in creating a feeling of intimacy and love and the process of seeking order for excitement. Also, attachment styles are one of the most important conceptual frameworks and the basis of a capacity to regulate emotions and have an inextricable link with each other (14). In addition, research indicates that emotion regulation strategies can play a role in increasing people's lovability and intimate relationships (27). In this research, in addition to the role of attachment injuries, other variables such as lovability have been identified. Considering the role of lovability on the durability and effectiveness of relationships and that lovability is one of the dimensions of self-esteem and one of the most basic beliefs of a person about himself, conducting this research in order to know the factors influencing lovability is of special importance. and identifying these factors is necessary to prevent adverse consequences. Also, considering the mediating variable of emotion regulation in this research as an effective factor in the relationship between attachment injuries and lovability and taking into account the fact that until now emotion regulation has not been investigated as a mediating role in the relationship between these two variables. The aim of this research is to determine the mediating role of Emotion regulation in the relationship between attachment injuries and lovability. Being lovability plays a significant role in the durability and effectiveness of relationships. And identifying the factors affecting lovability is important to prevent adverse consequences. Hence, this research was conducted with the aim of determining the mediating role of emotion regulation in the relationship between attachment injuries and lovability.

Methods: The current research was descriptive and correlational. In this research, the correlational design was used to investigate the mediating role of emotion regulation in the relationship between attachment injuries and love acceptance. The statistical population of the research was made up of undergraduate and master's degree students in management and law of Valiasr Complex of South Tehran Azad University who were studying in 2021-2022. The sample size is based on Klein's opinion (27) that 2.5 to 5 people are suitable for each item, and considering the total of 35 items in the research questionnaires and taking into account the fact that a minimum sample size of 200 people is defensible, in First, were using a staged sampling method and considering the possibility of some questionnaires being distorted, 260 people were selected. In order to control the order effect and fatigue, the questionnaires were presented in different orders. and responded to the lovability scale (O'Brien and Epstein, 1988), adult attachment questionnaire (Besharat, 2012) and emotion regulation questionnaire (Gross and John, 2003). The conditions for entering the research were: not having a history of mental

Keywords

Lovability,
Injuries,
Attachment Styles,
Emotion Regulation

Received: 05/08/2023

Published: 06/11/2023

illness, not using medication due to psychiatric illness, and having consent to participate in the research. Correlation test and path analysis were used to analyze the research data.

Results: Path analysis test was used to test the research hypothesis that "emotional regulation plays a mediating role in the relationship between attachment injuries and lovability". The results of the path analysis test showed that 18% of the variance of emotion regulation can be explained through attachment damage (avoidant and ambivalent). Also, attachment injuries and emotion regulation have the ability to explain 30% of the variance of lovability. The results of this research showed that attachment injuries (ambivalent and avoidant) has a significant negative relationship with emotion regulation and lovability ($P < 0.001$). Also, emotion regulation has a significant positive relationship with lovability ($P < 0.001$). The results of the path analysis test also showed that emotion regulation has a significant indirect effect (mediating role) on the relationship between attachment injuries (avoidant and ambivalent) and lovability ($P < 0.001$), which supports the research hypothesis.

Conclusion: The results of this research showed that there is a significant negative relationship between attachment injuries and emotional regulation and lovability. In explaining this finding, it can be said that in accordance with cognitive - experiential self-theory(2), a person's evaluation of the level of lovability is formed in early childhood experiences and in the context of the family, and attachment injuries are the result of improper relationship with parents and the feeling of being rejected and unloved. People who feel rejected have low levels of lovability and defects in the quality of care they give to others (2). Also, those who suffer from attachment injuries, under the influence of the unhealthy quality of the caregiver-child relationship since childhood, use uncompromising emotion regulation strategies to regulate their emotions in intra-personal and interpersonal relationships (13). The results of this research showed that emotion regulation plays a mediating role in the relationship between attachment injuries and lovability. In explaining this finding, it can be said that the primary parent-child relationship is the most important element that strongly affects the development of basic emotion regulation skills (21). Based on this, people with attachment injuries use suppression in developing emotion regulation skills to overcome negative situations. Also, these people experience their self-esteem at a low level and are less lovability (25). On the other hand, when a person uses re-evaluation, he can be at a high level in terms of his competence and dignity, express his feelings constructively to his life partner, and lovability at a higher level (26). According to the results, when people are first taught and then people can use the discipline of adaptive emotion seeking with proper management, This makes the person feel valued and experience a higher level of lovability in their relationships, reducing the negative impact of attachment injuries(4). Therefore, it can be concluded that by increasing the emotion regulation capacity and using the emotion regulation skills correctly, the impact of attachment injuries in creating a low level of lovability can be reduced to some extent. Also, considering the role of lovability on the durability and effectiveness of relationships, it is suggested to provide mental health services in the form of training sessions with an emphasis on the role of appropriate emotion regulation strategies to reduce and prevent attachment injuries in relationships with the focus of increasing lovability and Managing emotions helped.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Cite this article as:

Yel Ali Beigi N, Nemat Taousi M. The Mediating Role of Emotion Regulation in the Relationship between Attachment Injuries and Lovability (Descriptive study). Razi J Med Sci. 2023(6 Nov);30.122.

***This work is published under CC BY-NC-SA 4.0 licence.**

مقدمه

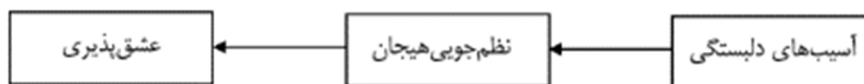
عشق‌پذیری (Lovability) به منزله یکی از ابعاد حرمت خود اساسی‌ترین باورهای فرد درباره خود است و به درجه اولویت فرد مورد نظر توسط فرد دیگر اشاره دارد و نشان‌دهنده کیفیت رابطه بین فردی است و به عنوان نوعی راهکار متقاعدسازی و طرحی برای ارائه خود، نامیده شده است (۱). جنبه‌هایی که به نظر می‌رسد عشق‌پذیری را افزایش می‌دهد عبارت است از: شباهت به خود، تعریف و تمجید و معاشرت (۱). اپستین در نظریه شناختی- تجربه‌ای خود (cognitive - experiential self-theory)، عشق‌پذیری را به عنوان یکی از چهار منبع اولیه حرمت خود مطرح کرد و به معنی احساس با اهمیت بودن، دوست داشته شدن و پذیرش از طرف شریک عاطفی است (۲). افراد با عشق‌پذیری بالا می‌توانند در مواقع تنیدگی بر روی حمایت شریک عاطفی خود حساب کنند (۳). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که حد حرمت خود بر اساس ارتباط سبک دلبستگی با تعیین نوع ارتباط فرد با دیگران و دریافت توجه و تایید تعیین می‌شود (۴).

پژوهش‌ها نشان می‌دهد بین سبک دلبستگی مادر (مراقب) — نوزاد و الگوی رابطه صمیمی فرد در بزرگسالی، رابطه وجود دارد (۵). دلبستگی به عنوان یک نیاز نخستین، گرایش انسان به ایجاد پیوندهای عاطفی و روانی قوی و ارتباط پایدار با افراد خاص در زندگی است، به طوری که تعامل با این افراد منجر به احساس نشاط می‌شود و تعامل با آن‌ها به هنگام مواجهه با تنیدگی، احساس آرامش را در پی دارد (۶).

هازان و شیور با مفهوم سازی عشق رمانتیک به عنوان یک فرآیند دلبستگی، سه نوع سبک دلبستگی برای بزرگسالان را مطرح کردند که به تجربه عشق کمک می‌کند و پیش‌بینی‌کننده کیفیت رابطه است و از طرفی یک همپوشانی بین خود و شریک عاطفی خواهد بود (۷ و ۸). سبک‌های دلبستگی در امتداد دو بعد سازماندهی می‌شود: (۱) درک انتزاعی فرد از خود که به دو بخش مثبت (داشتن ارزش عشق و حمایت) و منفی (نداشتن ارزش عشق و حمایت) تقسیم می‌شود و (۲) تجسم فرد از دیگران که آن نیز دو بخش مثبت (پذیرش دیگران به عنوان افرادی در دسترس و قابل اعتماد) و منفی (پذیرش دیگران به عنوان افرادی طردکننده و

غیرقابل اعتماد) دارد (۹). کالینز و رید (به نقل از رنجبر) نشان داده‌اند سبک‌های دلبستگی بزرگسال با بازخورد فرد از خود، دیگران و روابط عاشقانه رابطه دارد. افراد با سبک دلبستگی اجتنابی از صمیمیت می‌ترسند و احساس می‌کنند که ارزش دریافت عشق را ندارند و نمی‌توانند به دیگران برای دریافت حمایت اعتماد کنند. افراد با سبک دلبستگی دوسوگرا در خصوص ارزشمندی خود، تردید دارند و نگرانند که از جانب همسر خود طرد یا ترک شوند و افراد با دلبستگی ایمن به راحتی می‌توانند به دیگران نزدیک شوند و ارتباط صمیمی برقرار کنند (۱۰). دلبستگی ایمن بر اساس خود دوستداری بالا، دلبستگی دوسوگرا بر اساس خود دوستداری پایین و دلبستگی اجتنابی بر اساس سطوح پایین صلاحیت خود (مهارت و استقلال) پیش‌بینی شده است (۱۱).

نظریه دلبستگی بلبی یکی از مهم‌ترین چارچوب‌های مفهومی در درک فرآیند نظم‌جویی هیجان است و پیوندی ناگشودنی با یکدیگر دارند. براساس تعریف گراس نظم‌جویی هیجان (Emotion Regulation) فرآیندی است که توسط آن، افراد هیجان‌های خود و چگونگی تجربه یا ابراز این هیجان‌ها را تحت نفوذ خود قرار می‌دهند. در واقع، نظم‌جویی هیجان در مدیریت هیجان‌ها نقش اساسی ایفا می‌کند (۱۲ و ۱۳) و به ظرفیت نظارت، ارزیابی، فهم و اصلاح واکنش‌های هیجانی به شیوه‌ای که برای عملکرد به‌نحدر سودمند است، اشاره دارد. کیفیت دلبستگی نخستین به مراقب به عنوان پایه و اساس ظرفیتی برای نظم‌جویی هیجان و متعاقب آن، نظم‌جویی رفتار است (۱۴). نظم‌جویی هیجان ذاتا سازش‌یافته یا سازش‌نیافته نیست و هرچند که افراد عموماً سبک نظم‌جویی هیجان سازش‌یافته یا سازش‌نیافته باثبات و پایداری را به وجود می‌آورند، اما در بیشتر مواقع مطابق با موقعیت‌ها و هیجان‌های مختلف، از دامنه متنوعی از سبک‌های نظم‌جویی هیجان بهره می‌برند (۱۴ و ۱۵). فردی که به شیوه ارادی و کنترل‌شده از نظم‌جویی هیجان سازش‌یافته بهره می‌برد (دارای دلبستگی ایمن)، در صورت برخورد با تجربه‌های هیجانی دشوار، درحالی که به هیجان‌ها اجازه می‌دهد تا سیر عادی خود را طی کنند، توانمندی این را نیز دارد تا به اندازه کافی این هیجان‌ها را مهار کند (۱۵ و ۱۶).

شکل ۱- مدل پیشنهادی پژوهش

روابط عاطفی و عشق‌پذیری و خوددوستداری بالا رابطه مثبت دارد (۲۵ و ۲۶). بنابراین به نظر می‌رسد که نظم‌جویی هیجان می‌تواند رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری را به عنوان متغیر واسطه‌ای توضیح دهد و از آنجا که پژوهش‌های محدودی به عشق‌پذیری اختصاص یافته، این پژوهش با ارائه مدل پیشنهادی در شکل ۱ در پی یافتن پاسخ به این پرسش است که آیا نظم‌جویی هیجانی رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری را واسطه‌گری می‌کند؟

روش کار

در این پژوهش برای بررسی نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری از طرح همبستگی استفاده شد. حجم نمونه براساس نظر کلاین (۲۷) مبنی بر آنکه به ازای هر ماده ۲/۵ تا ۵ نفر مناسب است و با توجه به مجموع ۳۵ ماده پرسش‌نامه‌های پژوهش و با در نظر گرفتن این نکته که حداقل حجم نمونه ۲۰۰ نفر قابل دفاع است، در ابتدا با در نظر گرفتن احتمال مخدوش بودن بعضی از پرسش‌نامه‌ها، تعداد ۲۶۰ نفر انتخاب شدند. به منظور کنترل اثر ترتیب و خستگی، پرسش‌نامه‌ها با ترتیب‌های مختلف ارائه شد. ابتدا بعد از دریافت کد اخلاق به شماره (IR.IAU.CTB.REC.1401.064) و تایید پرسش‌نامه‌ها، از بین واحدهای آموزشی دانشگاه آزاد تهران جنوب، مجتمع ولیعصر و در مرحله بعد از بین دانشکده‌های این مجتمع، دانشکده حقوق و مدیریت به صورت تصادفی انتخاب شدند. در مرحله بعد از بین رشته‌های این دو دانشکده، رشته حقوق و مدیریت انتخاب و پرسش‌نامه‌ها به صورت تصادفی بین دانشجویان کلاس‌های این دو دانشکده توزیع شد که پس از حذف داده‌های مخدوش، تعداد ۲۵۰ پرسش‌نامه (۱۶۳ زن و ۸۷ مرد با میانگین سنی ۲۷/۳۰ و انحراف استاندارد ۷/۳۴) تحلیل شدند. شرایط ورود به پژوهش

فردی که از نظم‌جویی هیجان سازش‌نیافته استفاده می‌کند (دلبسته‌ناایمن)، در هنگام مواجه شدن با تجربه‌های هیجانی دشوار به اندازه کافی توانایی و ظرفیت بردباری تجربه‌های هیجانی و ادامه دادن رفتار معطوف به هدف را ندارد یا به تجربه‌های هیجانی اجازه نمی‌دهد تا سیر طبیعی خود را طی کند (۱۷).

با توجه به شواهد پژوهشی پیش‌تر بیان شده که نشان می‌دهد بین سبک‌های دلبستگی و روابط فرد در بزرگسالی رابطه وجود دارد، افراد با آسیب‌های دلبستگی در برقراری روابط عاشقانه و تجارب عاطفی، مشکلات بیشتری را تجربه می‌کنند و در صورت شکست، فرآیند بهبودی و رهایی از آن رابطه نیز برایشان بیشتر طول می‌کشد (۱۸ و ۱۹). نتایج پژوهش‌ها نشان داد آسیب‌های دلبستگی با عشق‌پذیری بالا رابطه منفی دارد و افرادی که دچار آسیب‌های دلبستگی هستند عواطف مثبت و خود ارزشمندی و خوددوستداری را در سطوح پایین‌تری تجربه می‌کنند (۲۰ و ۲۱). همچنین یافته‌ها نمایانگر نقش موثر سبک‌های دلبستگی در فرآیند نظم‌جویی هیجان است و شناسایی، توصیف، ابراز و نظم‌جویی هیجان تا حدود زیادی توسط تعامل‌های اولیه با مراقب تعیین می‌شود (۲۱، ۱۳، ۱۰). پژوهش‌ها نشان می‌دهد آسیب‌های دلبستگی نه تنها از مهارت‌های نظم‌جویی هیجان جلوگیری می‌کند بلکه عدم توانایی در نظم‌جویی هیجان را افزایش می‌دهد و استفاده از راهبردهای سازش‌نیافته نظم‌جویی را بیشتر می‌سازد (۲۲). به طور کلی آسیب‌های دلبستگی با نظم‌جویی هیجان رابطه منفی و با دشواری نظم‌جویی هیجان و سرکوبی رابطه مثبت دارد (۲۲ و ۲۳). علاوه بر این، نظم‌جویی هیجان با هیجان‌های مثبت مانند عشق، شایستگی‌های اجتماعی، کیفیت و رضایت روابط درون‌فردی و بین‌فردی رابطه دارد و در شکل‌گیری و تداوم روابط عاشقانه نیز نقش دارد (۲۴، ۱۳، ۴) و ارزیابی مجدد که یکی از راهبردهای نظم‌جویی هیجان است با

۲۹، ۳۲، ۳۵) و اجتنابی (ماده های ۲۲، ۲۵، ۲۸، ۳۱، ۳۴) را در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت می‌سنجد. در این پژوهش از مقیاس دلبستگی بزرگسال به منظور سنجش آسیب‌های حاصل از دلبستگی نایمن استفاده شد. ضرایب آلفای کرونباخ زیرمقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دوسوگرا را در مورد یک نمونه ($n=1480$)؛ ۸۶۰ زن، ۶۲۰ مرد) برای کل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۸۸، ۰/۸۸؛ برای زنان ۰/۹۱، ۰/۹۰، ۰/۸۷؛ برای مردان ۰/۹۰، ۰/۸۹، ۰/۸۷ گزارش کرد که نشانه همسانی درونی خوب مقیاس دلبستگی بزرگسال است. ضرایب همبستگی، بین نمره‌های یک نمونه ۳۰۰ نفری از آزمودنی‌ها در دو نوبت با فاصله چهار هفته برای سنجش اعتبار بازآزمایی محاسبه شد. این ضرایب در مورد سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا برای کل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۳، ۰/۷۴؛ برای زنان ۰/۸۶، ۰/۸۲، ۰/۷۵ و برای مردان ۰/۸۵، ۰/۸۱ و ۰/۷۳ محاسبه شد که بیانگر اعتبار بازآزمایی رضایت‌بخش مقیاس است. روایی محتوایی مقیاس دلبستگی بزرگسال با سنجش ضرایب همبستگی بین نمره‌های ۱۵ نفر از متخصصان روان‌شناسی بررسی و ضرایب توافق‌کننده برای سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۶۱ و ۰/۵۷ محاسبه شد. نتایج تحلیل عوامل نیز با تعیین سه عامل سبک دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی اجتنابی و سبک دلبستگی دوسوگرا، روایی سازه مقیاس دلبستگی بزرگسال را مورد تایید قرار داد (۲۹ و ۳۰).

پرسش نامه نظم‌جویی هیجان (Emotion Regulation Questionnaire): این پرسش نامه با ۱۰ ماده توسط گراس و جان تدوین شده است و مشتمل بر دو زیرمقیاس ارزیابی مجدد با ۶ ماده (۱، ۳، ۵، ۷، ۸ و ۱۰) و سرکوبی با ۴ ماده (۲، ۴، ۶ و ۹) است که بر اساس مقیاس ۷ درجه‌ای سنجیده می‌شود (۲۴). در این پژوهش از این پرسش نامه به منظور سنجش کنترل هیجان‌ها استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ برای ارزیابی مجدد ۰/۷۹ و برای سرکوبی ۰/۷۳ و اعتبار بازآزمایی بعد از ۳ ماه برای کل پرسش نامه ۰/۶۹ گزارش شده است (۴). ضریب همسانی درونی این

عبارت بود از: نداشتن سابقه بیماری روانی، استفاده نکردن از دارو به دلیل بیماری روان‌پزشکی و داشتن رضایت از مشارکت در پژوهش. در این پژوهش از ابزارهای زیر استفاده شد:

مقیاس عشق پذیری (Lovability Scale): این مقیاس یکی از مقیاس‌های سیاهه چندبعدی حرمت خود اوبراین و اپستین (۲۸) است که به منظور ارزیابی یکپارچه حرمت خود ساخته شده است. این ابزار ۱۱۶ ماده‌ای به ارزیابی حرمت خود کلی و ۱۰ مولفه صلاحیت، قدرت بدنی، عشق‌پذیری، محبوبیت اجتماعی، خودمهارگری، تایید اخلاقی خود، کنش‌وری بدنی، انسجام هویت، خودافزایی مقابله‌ای و ظاهر بدنی می‌پردازد. در این پژوهش از مقیاس عشق‌پذیری با ۱۰ ماده (۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰) به منظور سنجش باورهای فرد در مورد میزان شایستگی و ارزشمندی دریافت عشق در روابط استفاده شد. این مقیاس در مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای نمره‌گذاری می‌شود. اوبراین و اپستین اعتبار درونی همه زیرمقیاس‌ها به جز خودافزایی مقابله‌ای را ۰/۸۰ و بالاتر گزارش کردند و ضرایب آلفای کرونباخ زیرمقیاس عشق‌پذیری ۰/۸۳ و در بازآزمایی در طول یک ماه اعتبار آزمون با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ گزارش کردند. این ابزار در ایران توسط حیدری و نعمت‌طاوسی ترجمه و ویژگی روان‌سنجی آن بررسی شده است. بعد از مطالعه آزمایشی اولیه روی نمونه‌ای متشکل از ۵۰ دانشجو، آلفای کرونباخ آن ۰/۷۹ گزارش شد. در این پژوهش نیز ضریب آلفای کرونباخ مقیاس عشق‌پذیری ۰/۷۹ به دست آمد.

سیاهه دلبستگی بزرگسال (Adult Attachment Inventory): این سیاهه توسط بشارت با استفاده از ماده‌های پرسش نامه سبک‌های دلبستگی هازان و شیور ساخته شد و ویژگی‌های روان‌سنجی آن در مورد نمونه‌های دانشجویی و جمعیت عمومی ایرانی بررسی شده است (۲۹). این سیاهه ۱۵ ماده دارد (ماده‌های ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴ و ۳۵) و سه سبک دلبستگی ایمن (ماده‌های ۲۱، ۲۴، ۲۷، ۳۰، ۳۳)، دوسوگرا (ماده‌های ۲۳، ۲۶،

یافته‌ها

بر اساس نتایج میانگین سنی گروه نمونه در گروه نمونه برابر ۲۷/۳۰ با انحراف استاندارد ۷/۳۴ بود که در دامنه سنی ۱۸ تا ۵۲ سال قرار داشتند. مشخصات گروه نمونه در متغیرهای تحصیلات، وضعیت تاهل و رشته تحصیلی به تفکیک جنس در جدول ۱ آمده است.

میانگین، انحراف استاندارد و ضرایب همبستگی متغیرهای آسیب‌های دلبستگی (سبک‌های دلبستگی ناایمن اجتنابی و دوسوگرا)، نظم‌جویی هیجان و عشق‌پذیری در جدول ۲ آمده است. نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد بین دلبستگی اجتنابی با نظم‌جویی هیجان ($r = -0.40$ و $P < 0.001$) و عشق‌پذیری ($r = -0.38$ و $P < 0.001$) رابطه منفی معنادار وجود دارد. دلبستگی دوسوگرا نیز با نظم‌جویی هیجان ($r = -0.35$ و $P < 0.001$) و عشق‌پذیری ($r = -0.51$ و $P < 0.001$) رابطه منفی معنادار دارد. همچنین بین نظم‌جویی هیجان و عشق‌پذیری ($r = 0.40$ و $P < 0.001$) رابطه مثبت معنادار وجود دارد.

نتایج حاصل از اجرای تحلیل مسیر برای تعیین نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دوسوگرا) و عشق‌پذیری در شکل

مقیاس در کارمندان ایالتی و دانشجویان کاتولیک دانشگاه میلان برای ارزیابی مجدد در دامنه‌ای از ۰/۴۸ تا ۰/۶۸ و برای سرکوبی ۰/۴۲ تا ۰/۶۳ به‌دست آمد. همچنین روایی آن ۰/۵۳ به‌دست آمد که نشانه روایی مناسب برای این پرسش‌نامه است (۴). همچنین در پژوهش وانگ، یوان، هان و وانگ در ۳۹۷ شرکت‌کننده ضریب آلفای کرونباخ این پرسش‌نامه ۰/۷۳ تا ۰/۸۲ و روایی آن ۰/۴۱ است که نشان‌دهنده روایی مطلوب است (۳۰). این پرسش‌نامه در فرهنگ ایرانی هنجاریابی شده است و حسینی (نقل از بشارت) ضریب آلفای کرونباخ زیرمقیاس ارزیابی مجدد را ۰/۷۹ گزارش کرده است؛ اعتبار پرسش‌نامه بر اساس روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ ۰/۶ تا ۰/۸۱) و روایی این پرسش‌نامه از طریق تحلیل مولفه‌های اصلی با استفاده از چرخش واریماکس، همبستگی بین دو زیرمقیاس ($r = 0.13$) و روایی ملاکی مطلوب گزارش شده است (۲۸). در این پژوهش نیز ضریب آلفای کرونباخ این پرسش‌نامه ۰/۷۲ به‌دست آمد.

برای تحلیل داده‌های پژوهش از آزمون همبستگی و آزمون تحلیل مسیر استفاده شده است.

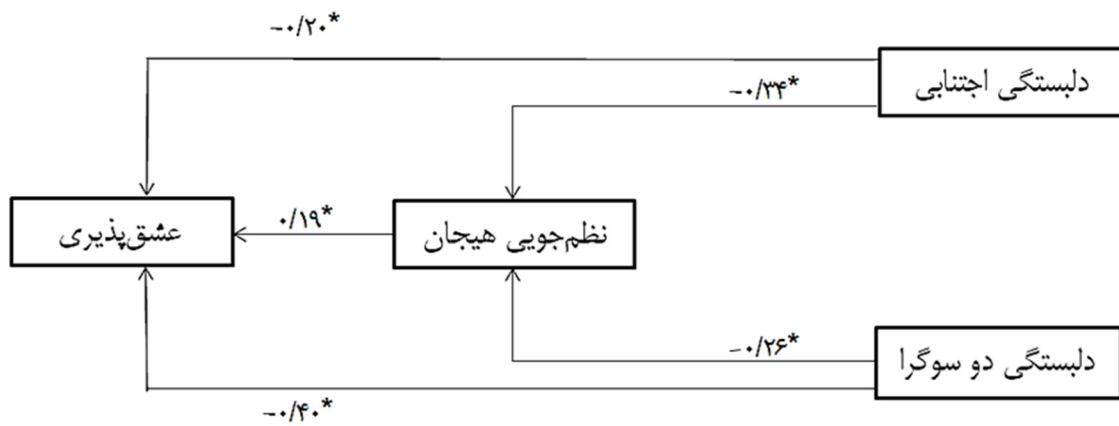
جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت شناختی گروه نمونه به تفکیک جنس

کل (n=250)		مرد (n=87)		زن (n=163)		
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۷۴/۴	۱۸۶	۸۸/۵	۷۷	۶۶/۹	۱۰۹	مجرد
۲۲/۰	۵۵	۶/۹	۶	۳۰/۱	۴۹	متاهل
۳/۶	۹	۴/۶	۴	۳/۱	۵	سایر
۶۵/۲	۱۶۳	۷۰/۱	۶۱	۶۲/۶	۱۰۲	کارشناسی
۳۷/۸	۸۷	۲۹/۹	۲۶	۳۷/۴	۶۱	ارشد
۶۴/۸	۱۶۲	۶۶/۷	۵۸	۶۳/۸	۱۰۴	مدیریت
۳۵/۲	۸۸	۳۳/۳	۲۹	۳۶/۲	۵۹	حقوق

جدول ۲- میانگین، انحراف استاندارد و ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	M	SD	۱	۲	۳
۱. دلبستگی اجتنابی	۱۳/۶۲	۳/۵۴	-		
۲. دلبستگی دوسوگرا	۱۳/۴۰	۳/۵۸	۰/۲۹*	-	
۳. نظم‌جویی هیجان	۴۳/۱۹	۷/۹۰	۰/۴۰*	۰/۳۵*	-
۴. عشق‌پذیری	۳۳/۷۴	۷/۲۰	۰/۳۸*	۰/۵۱*	۰/۴۰*

۱. دلبستگی اجتنابی، ۲. دلبستگی دوسوگرا، ۳. نظم‌جویی هیجان، $P < 0.001$

شکل ۲- نمودار مسیرهای برازش‌یافته با مدل استاندارد

* $P < .001$

معنادار است. اثر مستقیم نظم‌جویی هیجان نیز بر عشق‌پذیری ($\beta = 0.19$) به صورت مثبت معنادار است. همچنین نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد اثر غیرمستقیم دلبستگی اجتنابی ($\beta = -0.06$) و اثر غیرمستقیم دلبستگی دوسوگرا ($\beta = -0.05$) به صورت منفی بر عشق‌پذیری با واسطه نظم‌جویی هیجان معنادار است. این یافته‌ها نشان دادند آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دوسوگرا) با واسطه نظم‌جویی هیجان، بر عشق‌پذیری اثر غیرمستقیم معنادار دارند که فرضیه پژوهش مبنی بر این که "نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری نقش واسطه‌ای دارد" را تایید می‌کنند.

افزون بر آن نتایج آزمون تحلیل مسیر در جدول ۳ بیانگر آن است که ۱۸ درصد از واریانس نظم‌جویی هیجان از طریق آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دوسوگرا) تبیین پذیر است. همچنین آسیب‌های دلبستگی و نظم‌جویی هیجان توانایی تبیین ۳۰ درصد از واریانس عشق‌پذیری را دارند.

یافته‌های این پژوهش نشان دادند بین آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دوسوگرا) با نظم‌جویی هیجان و عشق‌پذیری رابطه منفی معنادار وجود دارد. افزون بر آن نظم‌جویی هیجان نیز با عشق‌پذیری رابطه مثبت معنادار دارند. در ادامه، نتایج آزمون تحلیل مسیر نشان داد نظم‌جویی هیجان در رابطه آسیب‌های دلبستگی

۲ با ضرایب استاندارد و معناداری ضرایب هر یک از مسیرها آمده است.

نتایج به‌دست‌آمده از شاخص‌های برازش نشان داد نسبت خوبی دو به درجه آزادی کمتر از ۳، شاخص برازندگی تطبیقی، شاخص برازندگی و شاخص برازندگی تعدیل یافته بزرگ‌تر یا مساوی ۰/۹۰، ریشه دوم واریانس خطای تقریب کمتر از ۰/۰۸ و شاخص برازندگی غیر تطبیقی بزرگ‌تر از ۰/۹۰ را از نشانه‌های برازش مناسب و از شاخص‌های مطلوب برای ارزیابی مدل می‌دانند. در نتیجه با توجه به شاخص‌های به‌دست‌آمده در مدل ارائه شده ($\chi^2/df = 2/578$ ، $NFI = 0.906$ ، $CFI = 0.978$ ، $RMSEA = 0.091$ ، $SRMR = 0.096$) مدل از برازش مناسبی برخوردار است.

با اطمینان از برازش مناسب مدل، ضرایب استاندارد کل مسیر، اثر مسیرهای مستقیم و غیرمستقیم موجود در مدل مربوط به نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دوسوگرا) و عشق‌پذیری در جدول ۳ آمده است.

بر اساس مسیرهای آزمون شده در مدل و نتایج جدول ۳ مشاهده می‌شود اثر مستقیم دلبستگی اجتنابی بر نظم‌جویی هیجان ($\beta = -0.34$) و عشق‌پذیری ($\beta = -0.20$) به صورت منفی معنادار است. افزون بر آن اثر مستقیم دلبستگی دوسوگرا نیز بر نظم‌جویی هیجان ($\beta = -0.26$) و عشق‌پذیری ($\beta = -0.40$) به صورت منفی

جدول ۳- ضرایب استاندارد کل، مستقیم و غیر مستقیم در مدل

مسیرها	اثر کل	اثر مستقیم	اثر غیر مستقیم	واریانس تبیین شده
بر نظم‌جویی هیجان از				۰/۱۸
دل‌بستگی اجتنابی	-۰/۳۴	-۰/۳۴	-	
دل‌بستگی دوسوگرا	-۰/۲۶	-۰/۲۶	-	
بر عشق‌پذیری از				۰/۳۰
دل‌بستگی اجتنابی	-۰/۲۶	-۰/۲۰	-۰/۰۶*	
دل‌بستگی دوسوگرا	-۰/۴۵	-۰/۴۰	-۰/۰۵*	
نظم‌جویی هیجان	۰/۱۹	۰/۱۹	-	

*P<۰/۰۰۱

طرف مقابل خود را دارد (۲۰ و ۳۱). از طرفی مطابق با نظریه شناختی-تجربه‌ای خود، ارزیابی فرد از میزان عشق‌پذیر بودن در تجارب اولیه کودک شکل می‌گیرد (۲). اپستین عنوان کرد عشق‌پذیری کودک در بافت خانواده شکل می‌گیرد و دل‌بستگی ناایمن حاصل رابطه غیررضایت‌مندانانه با والدین و احساس طردشدگی و دوست داشتنی نبودن است. افرادی که خود را طرد شده احساس می‌کنند در سطوح پایین عشق‌پذیری و در کیفیت مراقبتی که به دیگران می‌دهند نیز دارای نقص هستند (۲). بر این اساس می‌توان رابطه منفی آسیب‌های دل‌بستگی را بر عشق‌پذیری توجیه کرد.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد بین آسیب‌های دل‌بستگی و نظم‌جویی هیجان رابطه منفی معنادار وجود دارد. این یافته با پژوهش‌های قبلی (۲۲ و ۲۳) همسو است.

تبیین احتمالی این است که کودکان با آسیب‌های دل‌بستگی به دلیل این که به هنگام نیاز به مراقبت و محافظت از مراقب خود تقریباً همیشه پاسخ‌تردکننده دریافت کرده‌اند در شکل‌دهی سبک نظم‌جویی هیجان سازش‌یافته با مشکل روبه‌رو شده‌اند (۳۱). در واقع کسانی که از آسیب‌های دل‌بستگی رنج می‌برند، تحت‌تأثیر کیفیت ناسالم رابطه مراقب-کودک از دوران کودکی، در نظم‌جویی هیجان‌های خود در روابط درون‌فردی و بین‌فردی از راهبرد های سازش‌نا یافته نظم‌جویی هیجان استفاده می‌کنند (۱۳ و ۳۱). نظم‌جویی هیجان از سال‌های نخست زندگی یک فرآیند تحولی است. کودک از طریق ایجاد تغییر در سطح هیجان و یا

(اجتنابی و دوسوگرا) با عشق‌پذیری اثر غیرمستقیم معنادار (نقش واسطه‌ای) دارد که این یافته‌ها تایید فرضیه پژوهش است.

بحث

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دل‌بستگی و عشق‌پذیری انجام شد. نتایج این پژوهش نشان داد بین آسیب‌های دل‌بستگی و عشق‌پذیری رابطه منفی معنادار وجود دارد. این یافته با پژوهش‌های پیشین (۱۸ تا ۲۰، ۲۷) همسو است.

در تبیین این یافته می‌توان گفت تجارب دوران کودکی به‌عنوان یک عامل اساسی در افزایش و یا کاهش روابط صمیمانه محسوب می‌شود. بنابراین می‌توان گفت میزان صمیمیت در روابط را می‌توان در سبک‌های دل‌بستگی جستجو کرد (۱۹). بر اساس نظر هازان و شیور بسیاری از روابط بزرگسال، مانند رابطه دل‌بستگی مراقب-کودک است و هدف ه‌شمار و ناه‌شمار فرد این است که با فرد مقابل به تجربه پایگاه امن دست یابد (۷)، اما تجربه چهره‌های دل‌بستگی دسترس‌ناپذیر در دوران کودکی که سبب‌ساز آسیب‌های دل‌بستگی است، مدل‌های درون‌کاری ناایمنی را برای فرد در پی خواهد داشت که در تمام زندگی، بر کنش‌ها و واکنش‌های فرد تأثیرگذار خواهد بود (۳۱). بنابراین می‌توان در نظر گرفت افراد با آسیب‌های دل‌بستگی، به دلیل احساس ناامنی تجربه شده در هنگام رابطه همواره عواطف خود را بازدارنده و در همه حال ترس از طرد شدن از سوی

بر کیفیت روابط اجتماعی تاثیر می‌گذارد (۲۵). دیگران اغلب محرک و دریافت‌کننده پاسخ‌های هیجانی ما هستند و در اکثر اوقات فرآیندهای نظم‌جویی هیجان در موقعیت‌های تعامل با دیگران و به‌ویژه افراد نزدیک مانند همسر، دوستان یا اعضای خانواده به کار گرفته می‌شود (۲۵). دیگران اغلب محرک و دریافت‌کننده پاسخ‌های هیجانی ما هستند و در اکثر اوقات فرآیندهای نظم‌جویی هیجان در موقعیت‌های تعامل با دیگران و به‌ویژه افراد نزدیک مانند همسر، دوستان یا اعضای خانواده به کار گرفته می‌شود (۲۵). به نظر می‌رسد افرادی که به هیجان‌های خود توجه نشان می‌دهند و آن‌ها را به خوبی درک و شناسایی می‌کنند، توانایی بیشتری برای همدلی دارند و قادرند احساسات خود را به نحو سازنده‌ای برای شریک زندگی خود بیان کنند و در مقابل عشق‌پذیری را در سطح بالاتری تجربه کنند (۲۶). توانایی نظم‌جویی هیجان به افراد در برقراری روابط بین‌فردی سالم و به‌کارگیری راهبردهایی جهت حفظ و تداوم آن کمک می‌کند و در صورت ازهم‌گسستگی روابط نیز به فرد برای غلبه سریع‌تر و بهتر بر هیجان‌های منفی و ایجاد ثبات هیجانی در خود و بازگشت به شرایط باثبات قبلی کمک می‌کند (۲۶ و ۲۵). بر اساس این نتایج رابطه مثبت نظم‌جویی هیجان و عشق‌پذیری را می‌توان تبیین کرد.

به‌علاوه نتایج این پژوهش نشان داد نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دل‌بستگی و عشق‌پذیری نقش واسطه‌ای دارد. این یافته با یافته‌های پژوهش‌های پیشین (۲۶، ۲۵، ۲۲، ۲۰) همسو است.

در تبیین این یافته، افراد دچار آسیب‌های دل‌بستگی که به دلیل کیفیت ناسالم رابطه مراقب-کودک از دوران کودکی در ادراک دسترس‌پذیری چهره دل‌بستگی خود با اخلاص مواجه شده‌اند (۳۲)، در نظم‌جویی هیجان‌های خود در روابط درون‌فردی و بین‌فردی با راه‌اندازی راهبردهای ثانویه دل‌بستگی، از راهبردهای سازش‌نا یافته نظم‌جویی هیجان استفاده می‌کنند، در نتیجه فرآیند نظم‌جویی هیجان آن‌ها به شیوه‌ای کارآمد طی نخواهد شد (۲۰). بر اساس نظر بلبی نظم‌جویی هیجان از سال‌های نخست زندگی یک فرآیند تحولی است. کودک

در فرآیندهای روان‌شناختی مرتبط با هیجان، خود را از تهاجم هیجان‌های منفی رها می‌سازد و یا سعی می‌کند هیجان‌های مثبت را تا حد ممکن تداوم بخشد. این فرآیند در کودک از طریق کیفیت پاسخ‌دهی چهره‌های دل‌بستگی تحول می‌یابد و چنانچه در روند ایجاد دل‌بستگی ایمن آسیبی وارد شود، نظم‌جویی هیجان به‌خطر می‌افتند (۳۲). نتایج پژوهش‌ها حاکی از آن است که افراد با آسیب‌های دل‌بستگی در نظم‌جویی هیجان مشکل دارند و این مسئله آن‌ها را در خطر گستره‌ای از مشکلات سلامت روانی قرار می‌دهد. افراد دچار آسیب‌های دل‌بستگی به خاطر تصویر بی‌ثباتی که از مراقب دارند و ضعف مدل‌های درون‌کاری، پیوسته در آشفتگی هیجانی به سر می‌برند و نمی‌توانند شیوه نظم‌جویی هیجان را فراگیرند (۲۲). بر این اساس رابطه منفی بین آسیب‌های دل‌بستگی و نظم‌جویی هیجان قابل تبیین است.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد بین نظم‌جویی هیجان و عشق‌پذیری رابطه مثبت معنادار وجود دارد. این یافته با پژوهش‌های قبلی (۲۶، ۲۵، ۱۳، ۱۲، ۴) همسو است.

تبیین احتمالی این است زمانی که فرد از نظم‌جویی هیجان (ارزیابی مجدد) استفاده می‌کند می‌تواند از نظر شایستگی و حرمت خود در سطح بالا با شد و دریافت درست عشق‌پذیری از سوی دیگران نیز تاثیر مثبت در خود و فرد مقابل را در پی دارد (۲۵). افرادی که از نظم‌جویی هیجان سازش یافته استفاده می‌کنند، هیجان‌های خود و دیگران را درک و از حرمت خود و حمایت بیشتری از سوی دیگران بهره‌مند می‌شوند (۲۶)، در نتیجه درک بهتری از افراد در وضعیت‌های گوناگون به دست می‌آورند و از مهارت‌های بین‌فردی و درون‌فردی توسعه یافته‌تری استفاده می‌کنند (۴). بر اساس نظریه گراس، نظم‌جویی هیجان شامل مجموعه روش‌هایی است که به موجب آن افراد تلاش می‌کنند تا بر نوع هیجان خود و نحوه تجربه و ابراز آن هیجان تاثیر بگذارند (۱۲). نظم‌جویی هیجان صرفاً یک پدیده درون‌فردی نیست بلکه معمولاً در موقعیت‌های اجتماعی شکل می‌گیرد، از بسترهای اجتماعی تاثیر می‌پذیرد و

(۲۵ و ۲۶). نتایج پژوهش‌ها نشان دادند، زمانی که به افراد ابتدا آموزش داده شود و سپس افراد بتوانند با مدیریت درست از نظم‌جویی هیجان سازش یافته (ارزیابی مجدد) استفاده کنند همین باعث احساس خودارزشمندی در فرد می‌شود و در روابط خود می‌تواند عشق‌پذیری را در سطح بالاتری تجربه کند و اثر منفی آسیب‌های دلبستگی را کاهش دهند (۴). به این ترتیب بر اساس این نتایج نقش واسطه‌ای نظم‌جویی هیجان در رابطه بین آسیب‌های دلبستگی و عشق‌پذیری نیز قابل تبیین است.

یافته‌های این پژوهش را باید با در نظر گرفتن محدودیت‌های آن تفسیر کرد. جامعه آماری این پژوهش متشکل از دانشجویان بود، بنابراین تعمیم‌دهی آن به سایر گروه‌های جمعیتی محدودیت‌هایی را به همراه دارد. این پژوهش به دلیل مقطعی بودن، نتیجه‌گیری در باره علیت را دشوار می‌کند. به علاوه پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. بنابراین نمی‌توان از نتایج آن تبیین علت شناختی کرد.

در نتیجه با توجه به مقطعی بودن پژوهش حاضر، اجرای پژوهش با روش طولی و با توجه به اینکه طرح این پژوهش از نوع کمی است، اجرای پژوهش‌های کیفی در این حوزه پیشنهاد می‌شود. همچنین با برگزاری کارگاه‌های آموزشی جهت آگاهی از اهمیت و نقش دلبستگی در برقراری روابط والد-کودک و روابط عاشقانه و ارائه برنامه‌های آموزشی متمرکز بر متوسل شدن به راهبردهای نظم‌جویی هیجان سازش یافته به منظور مدیریت هیجان‌ها، به افزایش سلامت روانی و بالا رفتن سطوح عشق‌پذیری (به‌ویژه افراد دچار آسیب‌های دلبستگی) کمک کرد. همچنین با توجه به نقش به‌سزای عشق‌پذیری بر ماندگاری و اثربخشی روابط و اینکه پژوهش‌های بسیار محدودی در این زمینه انجام شده است، پیشنهاد می‌گردد پژوهش‌های گسترده‌تری به منظور شناخت عوامل تاثیرگذار بر عشق‌پذیری انجام گردد.

نتیجه‌گیری

نتایج آزمون تحلیل مسیر نشان داد نظم‌جویی هیجان

از طریق ایجاد تغییر در سطح هیجان و یا در فرآیندهای روان‌شناختی مرتبط با هیجان، خود را از تهاجم هیجان‌های منفی رها می‌سازد و یا سعی می‌کند تا هیجان‌های مثبت را تا حد ممکن تداوم بخشد (۳۲). این فرآیند در کودک از طریق کیفیت پاسخ‌دهی چهره دلبستگی تحول می‌یابد و چنانچه در روند ایجاد دلبستگی ایمن آسیبی وارد شود، فرآیندهای نظم‌جویی هیجان به مخاطره خواهد افتاد. در باره افراد دچار آسیب‌های دلبستگی که از راهبردهای غیرفعال‌کننده دلبستگی بهره می‌برند (۳۳)، در نظم‌جویی هیجان‌های خود نیز سازش نا یافته عمل کرده و از راهبردهای اجتنابی چون سرکوبی استفاده می‌کنند (۳۲). این افراد با بهره‌گیری از راهبردهای سازش نا یافته نظم‌جویی هیجان، با خاموش نگه‌داشتن نظام دلبستگی، از ناامیدی و پریشانی بعدی که به علت مدل درون‌کاری در دسترس نبودن چهره دلبستگی ایجاد شده است، جلوگیری می‌کند (۳۴). این هدف منجر به انکار نیازهای دلبستگی، اجتناب از نزدیکی و صمیمیت، اتکا به خود و استقلال مفرط می‌شود (۳۳).

در تبیین این یافته می‌توان گفت که مدیریت و نظم‌جویی هیجان‌های دوران کودکی باعث می‌شود که فرد در بزرگسالی قدرت بالایی در نظم‌جویی هیجان‌های خود در بزرگسالی داشته باشد و روابط اولیه والد-کودک مهم‌ترین عنصری است که رشد این مهارت‌های پایه نظم‌جویی هیجان را به شدت تحت تاثیر قرار می‌دهد (۱۹ و ۲۱). روابط اولیه کودک با والد تعیین می‌کند که در موقعیت‌های خاص چه واکنش‌هایی داشته باشند (۱۹ و ۲۱). بر این اساس، کودکان ناایمن در رشد مهارت‌های نظم‌جویی هیجان برای غلبه بر موقعیت‌های خاصی که برانگیزاننده هیجان‌های منفی هستند شکست می‌خورند. همچنین دشواری در نظم‌جویی هیجان‌ها، روابط بین‌شخصی افراد را تحت تاثیر قرار می‌دهد (۲۵)، این افراد هیجان‌های منفی و شخصی خود را به دیگران نسبت می‌دهند و دیگران را مسئول می‌دانند و خود را نیز سرزنش می‌کنند (۲۵). همچنین احساس خوبی نسبت به خود ندارند، حرمت خود را در سطح پایین تجربه می‌کنند، و عشق‌پذیری کمتری دارند

9. Bartholomew K. Avoidance of intimacy: An attachment perspective. *J Soc Pers Rel*. 1990;7(2):147-178.

10. Ranjbari T, Besharat MA, Pourhossein R. The mediating role of defense mechanisms in the relationship between attachment trauma and anxiety and depression symptoms. *J Iran Psychol*. 2017;14(53):15-37. [farsi]

11. Brennan K A., Morris K A. Attachment styles, self-esteem, and patterns of seeking feedback from romantic partners. *Pers Soc Psychol Bull*. 1997;23(1):23-31.

12. Daros AR, Williams GE, Jung S, Turabi M, Uliaszek AA, Ruocco AC. More is not always better: Strategies to regulate negative mood induction in women with borderline personality disorder and depressive and anxiety disorders. *Person Dis: Theory Res Treat*. 2018;9(6):530-542.

13. Mikulincer M, Shaver PR. Attachment theory as a framework for studying relationship dynamics and functioning. In A. L. Vangelisti & D. Perlman (Eds.), *The Cambridge handbook of personal relationships*. New York: Cambridge Univ Press; 2018. p. 175-185.

14. Gratz KL, Tull MT. Emotion regulation as a mechanism of change in acceptance and mindfulness-based treatments. In Baer R A. (Ed.), *Assessing mindfulness and acceptance: Illuminating the processes of change*. Oakland, CA: New Harbinger Publications; 2010. p.107-133.

15. Gross JJ. Emotion regulation: Affective, cognitive, and social consequences. *Psychophysiology*. 2002;39(3):281-291

16. Roos LG, Levens SM, Bennett JM. Stressful life events, relationship stressors, and cortisol reactivity: The moderating role of suppression. *Psychoneuroendocrinology*. 2018;89:69-77.

17. Pepping CA, MacDonald G. Adult attachment and long-term singlehood. *Curr Opin Psychol*. 2018;25:105-109.

18. Scigala DK, Fabris MA, Badenes-Ribera L, Zdankiewicz-Scigala E, Longobardi C. Alexithymia and self differentiation: The role of fear of intimacy and insecure adult attachment. *Contemporary Fam Ther: Int J*. 2021;43(2):165-176.

19. Miles A, Andiappan M, Upenieks L, Orfanidis C. Using prosocial behavior to safeguard mental health and foster emotional well-being during the COVID-19 pandemic: A registered report of a randomized trial. *PloS One*. 2022 Jul 28;17(7):e0272152.

20. Dunlop WL, Karan A, Wilkinson D, Harake N. Love in the first degree: Individual differences in first-person pronoun use and adult romantic attachment styles. *Soc Psychol Pers Sci*. 2020;11(2): 65-254.

21. Mikulincer M, Shaver PR. Attachment orientations and emotion regulation. *Curr Opin*

در رابطه آسیب‌های دلبستگی (اجتنابی و دو سوگرا) با عشق‌پذیری نقش واسطه‌ای دارد که این یافته‌ها تایید فرضیه پژوهش است. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که با بالابردن ظرفیت نظم‌جویی هیجان و به کارگیری درست مهارت‌های نظم‌جویی هیجان می‌توان از تاثیر آسیب‌های دلبستگی در ایجاد سطح پایین عشق‌پذیری تا حدودی کاست. ارائه خدمات بهداشت روان در قالب جلسات آموزشی با تاکید بر نقش راهبردهای مناسب نظم‌جویی هیجان می‌تواند به کاهش و پیشگیری از آسیب‌های دلبستگی در روابط، با محوریت افزایش عشق‌پذیری و مدیریت هیجان‌ها کمک نماید.

تقدیر و تشکر

نویسندگان این مقاله، از تمامی دانشجویان شرکت‌کننده در این پژوهش کمال تشکر را دارند.

References

1. Reysen S. Construction of a new scale: The Reysen Likability Scale. *Social Behavior and Personality*. Soc Behav Pers. 2005;33(2):201-208.
2. Epstein S. The self-concept revisited: Or a theory of a theory. *Am Psychol*. 1973; 28(5):404-416.
3. O'Brien E J. The self-report inventory: Development and validation of a multidimensional measure of the self-concept and sources of self-esteem [dissertation]. Massachusetts Amherst: Univ. Massachusetts; 1980.
4. Dehghanifar F., Khosropour F. Structural modeling of object relations mediated by cognitive emotion regulation to predict the love trauma syndrome in female students. *PCN Midwifery J*. 2020;10(2):1-8. [farsi]
5. Shaver PR, Mikulincer M, Cassidy J. Attachment, caregiving in couple relationships, and prosocial behavior in the wider world. *Curr Opin Psychol*. 2018;25:16-20.
6. Besharat M, Gholinejad M, Ahmadi AA. The investigation of the relation between emotional dependence and inter personal problems. *IJPCP*. 2004;8(4):74-81. [Persian]
7. Hazan C, Shaver P. Romantic love conceptualized as an attachment process. *J Person and Social Psychol*. 1987; 52(3):511-524.
8. Quintard V, Jouffe S, Hommel B, Bouquet CA. Embodied self other overlap in romantic love: a review and integrative perspective. *Psychol Res*. 2020;85(2):899-914.

Psychol. 2019;25:6–10.

22. Basharat MA, Farahmand H. The mediating role of emotion regulation difficulty in the relationship between attachment trauma and depression and anxiety symptoms. *J Iran Psychol.* 2017;12(44):7-16. [farsi]

23. Rajabi S, Nikpoor N. Comparison of the effectiveness of the transactional analysis training and emotion regulation on the improvement of love trauma syndrome: Dealing with the problems caused by the separation and love break up. *Archivespp.* 2018;20(4):17-28. [farsi]

24. Gross JJ, John OP. Individual differences in two emotion regulation processes: Implications for affect, relationships, and well-being. *J Pers Soc Psychol.* 2003;85(2):348–362.

25. Mouatsou C, Koutra K. Emotion regulation in relation with resilience in emerging adults: The mediating role of self-esteem. *Curr Psychol.* 2021;1:1-14.

26. Alizadeh Moghadam A, Mohammadi M, Naziri Q, Aminimanesh S. Prediction of love shock syndrome based on attachment styles with the mediating role of emotion regulation in students. *IJPN.* 2020;9(3):96-106. [Persian]

27. Kline R B. Beyond significance testing: Statistics reform in the behavioral sciences. Washington, DC, US: American Psychological Association. 2013: 1-20.

28. O'Brien EJ, Epstein S. MSEI: The multidimensional self-esteem inventory: Professional manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources, Incorporated. 1988.

29. Basharat M A. Adult attachment scale: questionnaire, implementation method and scoring key. *J Iran Psychol.* 2013;9(35):320-317. [Persian]

30. Wang D, Yuan B, Han H, Wang C. Validity and reliability of Emotion Regulation Questionnaire (ERQ) in chinese rural-to-urban migrant adolescents and young adults. *Curr Psychol.* 2022;41(4):346–353

31. Mikulincer M, Shaver PR, Pereg D. Attachment theory and affect regulation: The dynamics, development, and cognitive consequences of attachment-related strategies. *Motiv Emot.* 2003;27(2):77-102.

32. English T, Lee AA, John OP, Gross JJ. Emotion regulation strategy selection in daily life; the role of social context and goals. *Motiv Emot.* 2017;41(2):230–242.

33. Bowlby J. Attachment and loss: Vol. 1. Attachment. New York: Basic Books; 1969/1982.

34. Thompson RA. Emotion regulation: A theme in search of definition. *Monogr Soc Res Child Dev.* 1994;59:25-52.